

УДК 351.753(477)

О.М. БОКІЙ, канд. юрид. наук, Кримський юридичний інститут Одеського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ

Ключові слова: обіг зброї, адміністративно-правовий режим, адміністративна відповідальність, заходи заохочення

Серед суспільно-небезпечних явищ, які становлять загрозу нормальному розвитку держави, суттєво обмежують права та свободи людини, значну кількість становлять правопорушення, скоєні з використанням зброї. Незаконний обіг зброї є одним із чинників, які негативно впливають на стан безпеки у країні. Відповідно до статичних даних, обіг зброї в Україні має доволі значний обсяг. Загальна кількість власників зброї складає майже півтора мільйона осіб (серед цивільних – 1180506, серед юридичних – 192068 осіб). При цьому за період 2004–2008 років було виявлено 220619 осіб, які скоїли адміністративні правопорушення, та зареєстровано 57 010 злочинів у сфері обігу зброї. Незаконний обіг зброї може заподіяти значну шкоду інтересам, що охороняються законом. Виходячи з цього, існує об'єктивна необхідність в особливих умовах та правилах поведінки зі зброєю, створення чіткої системи режимного регулювання з метою встановлення правопорядку в цій сфері правовідносин. Проблеми правового регулювання обігу зброї віддзеркалюють потреби сучасного суспільства, потребують наукового осмислення і глибокого вивчення їх теоретичних та організаційно-правових основ.

Правові засади регулювання обігу зброї як в Україні, так і за її межами досліджували такі автори як: П.Д. Біленчук, А.Д. Благон, В.А. Гуменюк, А.А. Долгополов, Д.А. Корець-

кий, А.В. Корнієць, А.В. Кофанов, І.А. Кузнецова, О.М. Піджаренко, О.Ф. Сулява, М.П. Федоров, О.С. Фролов, Е.Д. Шелковникова та інші. Однак, незважаючи на наявність ряду досліджень щодо регулювання суспільних відносин у визначеній сфері, поза науковим пошуком залишилася проблема встановлення адміністративно-правового режиму обігу зброї в Україні. До сьогодні комплексно не вивчені теоретичні та правові засади реалізації цього режиму. Водночас, розробка зазначеної проблеми має для держави важливе практичне значення, адже максимально можливий рівень безпеки обігу зброї в країні – запорука громадського спокою. Актуальність теми статті зумовлена саме відсутністю адекватного розуміння та наукового опрацювання зазначених питань в адміністративно-правовій науці.

Тому метою статті є дослідження правового регулювання обігу зброї, визначення шляхів вдосконалення відповідного адміністративно-правового режиму. Її новизна полягає в наданні конкретних пропозицій щодо змін та доповнень до чинного законодавства, які дозволять привести в належність норми, що встановлюють певні правила поведінки зі зброєю, з нормами, що встановлюють адміністративну відповідальність за їх порушення. Також запропоновані зміни, які передбачають більш широке застосування заходів заохочення в сфері правового регулювання обігу зброї.

Адміністративно-правовий режим обігу зброї являє собою цілісну, особливу систему регулювання всіх видів правовідносин, що виникають у сфері обігу зброї, яка заснована на методах, притаманних відповідній галузі права і має за мету захист, забезпечення державних та суспільних інтересів, які охороняються законом України.

Для належного функціонування зазначеної системи правового регулювання необхідним є забезпечення належного функціонування усіх її елементів (підсистем). На думку багатьох провідних науковців, у створенні, здійсненні адміністративно-правових режи-

мів, крім нормативно-правової, велике значення мають організаційна й матеріально-технічна підсистеми [1, с.271; 2, с.203; 3, с.22]. При цьому організаційна інфраструктура забезпечує дотримання суб'єктами правовідносин відповідних режимних правил. Утворюються спеціальні режимні органи з урахуванням змісту і правил, особливостей того чи іншого адміністративно-правового режиму і комплектується спеціально підготовленим особовим складом. Саме організаційна підсистема обслуговує діяльність органів виконавчої влади, які повинні забезпечити додержання встановлених заборон та обмежень і виконання обов'язків, покладених на громадян і юридичних осіб [1, с.271]. Вирішення економічних та матеріально-технічних питань забезпечує відповідна підсистема, до якої відносять створення фондів фінансування, виділення спеціальних приміщень, закупівлю технічних засобів, підготовку відповідних фахівців тощо.

У питанні забезпечення адміністративно-правових режимів найголовнішим, на нашу думку, є обов'язкове виконання всіх правил поведінки суб'єктами правовідносин. Сфера, що регулюється відповідним режимом, вирізняється особливою важливістю для суспільства, саме тому правові акти, які становлять правову основу режиму, повинні мати чіткий механізм їх неодмінної реалізації. Тобто, мати чітку регламентацію порядку застосування норм, систему контролю і моніторингу, роз'яснювальні заходи, відповідні санкції за порушення встановлених норм. На думку В.Б. Рушайло, сукупність цих правових та організаційних заходів становить комплексний юридично-адміністративний режим [3, с.23].

В межах цієї роботи хотілось би більш ретельно дослідити забезпечення режиму обігу зброї засобами адміністративного примусу, зокрема встановленням адміністративної відповідальності за недотримання, обов'язкових для виконання, режимних правил. Виявити недоліки та запропонувати шляхи вдосконалення зазначеної сфери.

Згідно зі статтею 23 КУпАП, мірою від-

повідальності є адміністративне стягнення, що застосовується з метою виховання особи, яка скоїла адміністративне правопорушення в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання скоєнню нових правопорушень як самим правопорушником, так й іншими особами [4].

Заходи адміністративного стягнення застосовуються до порушників, які грубо або систематично порушують правила обігу зброї. Традиційно вважається, що відповідальність у цій сфері передбачаються статтями 174, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 195-1, 195-2, 195-3, 195-4 КУпАП. Розглядаючи компоненти обігу зброї, ми визначали її використання як один із них [5, с.102]. Правила ведення мисливського господарства і полювання, у свою чергу, є одним із засобів використання зброї за певним призначенням. Справи про адміністративні правопорушення у цій сфері розглядають органи мисливського господарства, вони полягають у наступному:

- порушення права державної власності на тваринний світ (стаття 50) [4];
- порушення правил полювання (полювання без належного на те дозволу в заборонених місцях, у заборонений час, забороненими знаряддями або способами, на заборонених для добування тварин, допускання собак у мисливські угіддя без нагляду, полювання з порушенням установленого для певної території порядку здійснення полювання (стаття 85) [4];
- перевищення лімітів та нормативів використання природних ресурсів; (стаття 91-2) [4];
- невиконання законних розпоряджень або приписів посадових осіб органів, які здійснюють державний контроль у галузі охорони навколишнього природного середовища, використання або охорону природних ресурсів (стаття 188-5) [4].

Вичерпний перелік заходів адміністративного стягнення надається у статті 24 КУпАП [4]. Аналіз статей, які встановлюють відповідальність за скоєння адміністративних проступків у сфері обігу зброї, показує, що за порушення даного режиму застосовують-

ся такі види стягнень: попередження; адміністративний штраф; оплатне вилучення зброї і боєприпасів; конфіскація зброї та боєприпасів до неї; позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права полювання). Попередження застосовується при порушенні правил взяття зброї на облік, строків її реєстрації (перереєстрації). Крім того, цей вид стягнення застосовується за порушення правил полювання (неправомірного використання зброї за даним призначенням). Накладення адміністративного штрафу може застосовуватися в усіх випадках порушень правил обігу зброї та спеціальних засобів індивідуального захисту самостійно або у поєднанні з додатковими адміністративними стягненнями [6, с.85].

Як додаткове стягнення до основного (штрафу) використовується оплатне вилучення та конфіскація зброї і боєприпасів. Це має місце при скоєнні і окремих видів правопорушень, передбачених статтями 174, 190, 191, 193, 195-1, 195-2, 195-3, 195-4. Варто зауважити, що застосування конфіскації майна може бути застосоване виключно за рішенням суду, згідно з положенням частини восьмої статті 41 Конституції України [7].

Встановити адміністративну відповідальність у сфері обігу зброї, означає привести в норму режимні правила, за порушення яких визначається адміністративна відповідальність у вигляді санкцій. Встановлення у законодавстві санкції за порушення норм права є неодмінною умовою застосування до правопорушників заходів відповідальності. Отже, якщо за порушення певного режимного правила, пов'язаного з обігом зброї, не передбачена юридична відповідальність, то немає і самого правопорушення.

Однією з найважливіших умов удосконалення правового регулювання у сфері обігу зброї є дотримання принципу відповідності між правовими нормами, які встановлюють певні правила поведінки, та нормами, які встановлюють відповідальність за невиконання або за неповне дотримання режимних правил. Тобто нормативні акти, що регулю-

ють обіг зброї (накази, інструкції та ін.), повинні містити в собі повний перелік правил поведінки при поводженні зі зброєю та боєприпасами. У свою чергу, Кодекс у відповідних санкціях статей встановлює відповідальність за порушення всіх без винятку правил. Також неправомірним буде застосування санкцій за порушення, що зазначене у КУпАП при відсутності встановлення даного правила у нормативних документах, які регулюють обіг зброї.

Аналіз законодавства України доводить, що невідповідність у цьому питанні все ж таки є. Так, наприклад, усі статті, що встановлюють санкції за порушення громадянами правил обігу зброї, не вказують на порушення правил використання зброї. На нашу думку, таке упущення є суттєвим, адже ми неодноразово вказували на те, що зброя може використовуватися за багатьма різноманітними призначеннями і використання її є повноцінним компонентом обігу зброї. Законом має бути чітко встановлено, яку конкретно зброю можна використовувати за тим або іншим призначенням.

Статтю 190 КУпАП необхідно, на нашу думку, доповнити словом «використання» до переліку порушень громадянами порядку придбання, зберігання, передачі іншим особам або продажу вогнепальної, холодної чи пневматичної зброї. Незрозумілим є відсутність згадування боєприпасів до визначених видів зброї у диспозиції даної статті. Порушення громадянами правил зберігання, носіння або перевезення бойових припасів зазначені у статті 191 КУпАП. Отже, виходить, що за неправомірне придбання, передачу іншим особам або продажу боєприпасів відповідальності не передбачено. Словосполучення «і боєприпасів до них» має бути обов'язково включене до статті 190 після зазначених видів зброї.

Статті 194 та 195 встановлюють відповідальність за порушення правил обігу зброї, боєприпасів працівниками підприємств, організацій, що діють у даній сфері. При цьому, такі порушення стосуються лише неза-

конного продажу, зберігання, перевезення та використання визначених предметів.

Як відомо, існує порядок укладання трудових договорів між підприємством (організацією) та фізичною особою на виконання робіт, пов'язаних зі зброєю. Згідно з п.5 наказу № 622 МВС України, надання керівникам підприємств згоди на укладення цих договорів здійснюється органами внутрішніх справ після всебічної і ретельної перевірки таких осіб [8]. Тобто, існує правило, проте не встановлена відповідальність за його порушення. Саме тому пропонуємо внести до Кодексу статтю 194-1 «порушення керівниками підприємств правил укладення трудових договорів з громадянами на виконання робіт, пов'язаних з обігом зброї». Керівник повинен нести відповідальність, якщо в його підприємстві, організації до робіт, пов'язаних з виготовленням, ремонтом, придбанням, обліком, охороною, перевезенням і використанням зброї та боєприпасів буде допущена особа, яка не має на те відповідного дозволу органів внутрішніх справ або його термін закінчився.

Крім вищесказаного, вважаємо за необхідне додати у статті 195 КУпАП відповідальність за порушення працівниками підприємств, установ, організацій правил зберігання, перевезення, використання спеціальних засобів самооборони. Адже існують відповідні правила поведінки з даними виробами у нормативних актах [8, 9].

Стаття 195-1 не є повною, адже не встановлена відповідальність за порушення порядку перевезення спеціальних засобів самооборони нарівні з зазначеними неправомірними діями, розробкою, виготовленням та реалізацією цих виробів. На нашу думку, незрозумілим є посилення лише на порушення порядку придбання, зберігання, реєстрації або обліку газових пістолетів та патронів до них. Засоби самооборони не обмежуються цим переліком, тому ми пропонуємо додати у статтю 195-2 ще пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми

властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначених патронів.

Варто звернути увагу й на забезпечення законності господарчої та підприємницької діяльності у сфері обігу зброї. Ми вже говорили про можливість застосування такого заходу, як позбавлення ліцензії згідно із Законом України «Про ліцензування певних видів господарчої діяльності». Це стосується випадків недотримання ліцензіатом ліцензійних умов. У нашому випадку такі умови встановлені для зброї і спеціальних засобів самооборони окремо [10]. Крім того, до суб'єктів господарювання за провадження господарської діяльності без ліцензії застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафів у розмірах, встановлених законами. Такий механізм відсутній щодо господарської, підприємницької діяльності у сфері обігу зброї, не зважаючи на те, що він є вкрай необхідний, враховуючи можливі негативні для держави і суспільства наслідки від незаконного обігу цих небезпечних виробів.

Говорячи про невідповідність законодавства, яке регулює обіг зброї, варто звернути увагу на випадки, коли встановлена відповідальність за порушення певних правил, які недостатньо чітко визначені або не визначені взагалі у тих актах, що є нормативною базою адміністративно-правового режиму обігу зброї. Прикладом може бути стаття 195-1, в якій визначена відповідальність за порушення порядку розробки спеціальних засобів самооборони при тому, що цей вид обігу виробів на сьогодні не регламентований існуючими актами.

Застосування заходів адміністративного примусу є основним, але не єдиним засобом забезпечення правового режиму обігу зброї. Специфічне місце у системі засобів забезпечення правопорядку посідає заохочення, яке здатне спонукати суб'єктів правовідносин діяти відповідно до встановлених норм не під впливом примусу, а скоріш з власного бажання. Сутність заохочення посідає у публічному (офіційному) визнанні заслуг, наданні пошани членам суспільства, які про-

явили зразкову поведінку при виконанні свого громадянського обов'язку. Заохочення є дійсно ефективним заходом забезпечення правопорядку в тій чи іншій сфері, оскільки мотивом правомірної поведінки суб'єкта є саме зацікавленість особи, а не тільки приписи і страх перед покаранням за порушення правил. Застосування заохочення при регулюванні певних правовідносин набуває нині дедалі більшої актуальності. Цей факт можна пояснити необхідністю змін та вдосконалення засобів правового регулювання.

Заохочувальні заходи відносять до неосновних, тобто додаткових засобів. Описуючи заохочення, К.Г. Волинка зазначає, що вони притаманні в основному трудовому праву, де діють різного роду преміальні системи, спрямовані на стимулювання моральної і матеріальної зацікавленості у зростанні продуктивності праці. Щодо права адміністративного, автор вважає заохочувальним заходом нагородження громадян орденами і медалями, присвоєння почесних звань тощо [11, с.137].

Ми не можемо погодитися з цією думкою, адже в такому разі єдиним заохочувальним заходом адміністративно-правового режиму обігу зброї було б нагородження громадян відзнакою Президента України «Іменна вогнепальна зброя» за особисті заслуги у забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтримки високої бойової готовності військ, зміцненні національної безпеки, боротьби зі злочинністю, захист конституційних прав і свобод громадян за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені при цьому честь і доблесть [12].

Дійсно, застосування цієї нагороди є яскраво вираженим заходом заохочення, однак у цьому випадку правове заохочення виступає не як засіб забезпечення адміністративно-правового режиму обігу зброї, а як засіб стимулювання за бездоганне використання громадянином своїх обов'язків, які знаходяться за межами режиму, що нами досліджується. Правове заохочення при забезпе-

ченні правопорядку в сфері обігу зброї має надавати додаткові блага або звільняти від тягаря. Умовою застосування державного заохочування має бути правомірна поведінка або добровільна відмова від здійснення правопорушення.

Безумовно, у сфері правового регулювання обігу зброї має місце це правове явище. Прикладом може служити стаття 263 КК України, зокрема пункт 3, згідно з яким особа, яка вчинила злочин, пов'язаний з незаконним поводженням зі зброєю, бойовими припасами, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона добровільно здала органам влади визначені предмети [13]. Хоча це заохочення не є адміністративно-правовим, за своєю сутністю воно забезпечує реалізацію відповідного режиму.

Аналізуючи положення КУпАП, зокрема спеціальних норм, які передбачають відповідальність за правопорушення у сфері обігу зброї, необхідно сказати, що в них відсутнє правове заохочення і звільнення від покарань за адміністративні проступки при поводженні зі зброєю та боєприпасами. Це положення речей не стимулює суб'єкти відмовитися від продовження протиправної поведінки. Своєрідне правове заохочення міститься у перших двох пунктах статті 34 КУпАП, яка вказує на обставини, що пом'якшують (але не скасовують) відповідальність за адміністративні порушення. Такими обставинами є щире покаяння винного, відвернення винним шкідливих наслідків правопорушення, добровільне відшкодування збитків або усунення заподіяної шкоди (стаття 34) [4]. На нашу думку, сюди можна було би додати і пом'якшення відповідальності при добровільному повідомленні особою про здійснення нею адміністративного порушення.

Не зважаючи на те, що це заохочення стосується усіх випадків здійснення адміністративних правопорушень, зокрема й при поводженні зі зброєю, ми вважаємо це недостатнім для запобігання здійснення протиправних дій у сфері обігу зброї. Правове заохочення має міститися у статтях, що

встановлюють відповідальність за порушення режимних правил обігу зброї. Зазначені норми повинні звільняти від покарання за адміністративні проступки, за умов добровільного припинення протиправної поведінки.

Стаття 190 КУпАП встановлює відповідальність за порушення громадянами порядку придбання, зберігання, передачі іншим особам або продажу вогнепальної, холодної чи пневматичної зброї. При цьому законодавство не передбачає зняття відповідальності при добровільній відмові від протиправних дій, таким чином у суб'єкта практично відсутній стимул для припинення правопорушення. На нашу думку, в цій статті треба передбачити заохочення особи у вигляді звільнення від адміністративної відповідальності.

Такі самі заходи пропонуємо застосовувати у разі добровільної відмови особи від протиправної поведінки, передбаченої статтями 195-2 – порушення порядку придбання, зберігання, реєстрації або обліку газових пістолетів і револьверів та патронів до них. Крім того, статтею 195-4, яка передбачає відповідальність за порушення порядку виробництва, придбання, зберігання чи продажу електрошоккових пристроїв і спеціальних засобів, що застосовуються правоохоронними органами.

Враховуючи вищезазначене, можемо зробити наступні висновки:

У питанні забезпечення адміністративно-правових режимів найголовнішим, на нашу думку, є обов'язкове виконання всіх правил поведінки суб'єктами правовідносин. Сфера, що регулюється відповідним режимом, вирізняється особливою важливістю для суспільства, саме тому правові акти, які становлять правову основу режиму, повинні мати чіткий механізм їх неодмінної реалізації.

За порушення обов'язкових до виконання режимних правил у сфері правового регулювання обігу зброї застосовуються такі види стягнень: попередження; адміністративний штраф; оплатне вилучення зброї і боєприпасів; конфіскація зброї та боєприпасів до неї; позбавлення спеціального права, наданого

громадянину (права полювання).

Однією з найважливіших умов удосконалення правового регулювання у сфері обігу зброї є дотримання принципу відповідності між правовими нормами, які встановлюють певні правила поведінки, та нормами, які встановлюють відповідальність за їх невиконання. Аналіз законодавства України показує, що невідповідність у цьому питанні має місце. Для усунення розбіжностей та вдосконалення режиму обігу зброї пропонуємо внести зміни в КУпАП, що зазначені нами вище.

Застосування заходів адміністративного примусу є основним, але не єдиним засобом забезпечення правового режиму обігу зброї. Специфічне місце у системі засобів забезпечення правопорядку посідає заохочення. Більш поширене використання заходів заохочення при забезпеченні адміністративно-правового режиму обігу зброї в Україні дасть можливість значно поліпшити правове регулювання цієї сфери, адже мотивацією правомірної поведінки для особи стануть не тільки певні приписи та страх перед відповідальністю, а насамперед, її особиста зацікавленість.

ЛІТЕРАТУРА

1. Административное право Украины : учебн. для студ. высш. учеб. завед. юрид. спец. / [Битяк Ю. П., Богуцький В. В., Гаращук В. Н. и др.]; под ред. проф. Ю. П. Битяка. – 2-е изд., перераб. и доп. – Х. : Право, 2003. – 576 с.
2. Бахрах Д. Н. Административное право : учебн. для вузов / Бахрах Д. Н. – М. : Изд-во БЕК, 1999. – 368 с.
3. Рушайло В. Б. Административно-правові режими : моногр. / Рушайло В. Б. – М. : Изд-во «Щит-М», 2000. – 264 с.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80731-10>.
5. Бокій О. М. Поняття й особливості адміністративно-правового режиму обігу зброї / О. М. Бокій // Кримський юридичний вісник. –

2009. – № 2 (6). – С. 98–106.

6. Федоров М. П. Адміністративно-правове регулювання відносин, пов'язаних з реалізацією права громадян на зброю та спеціальні засоби індивідуального захисту: дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Федоров Микола Петрович ; НАВС. – К., 2000. – 203 с.

7. Конституція України // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

8. Наказ МВС України «Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів» : від 21.08.1998 р., № 622 // Офіційний вісник України. – 1998. – № 42. – Ст. 1574.

9. Постанова Кабінету Міністрів України «Положення про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії» :

від 07.09. 1993 р., № 706 // ЗП України. – 1994. – № 1. – Ст. 17.

10. Наказ Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та МВС України «Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва, ремонту вогнепальної зброї та боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівлі вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду» : від 04.04.2001 р., № 53/213 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 14. – Ст. 637.

11. Волинка К. Г. Теорія держави і права : навч. посіб. / Волинка К. Г. – К. : МАУП, 2003. – 240 с.

12. Указ Президента України «Про заснування відзнаки Президента України «Іменна вогнепальна зброя» : від 29.04.1995 р., № 341 // Урядовий кур'єр. – 1995. – № 67. – Ст. 5.

13. Кримінальний кодекс України // ВВР України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.

Бокій О. М. Проблеми вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні / О. М. Бокій // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 100–106 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-1/11bomzvu.pdf>

Виконано аналіз механізм забезпечення адміністративно-правового режиму обігу зброї в Україні, зокрема, встановлення адміністративної відповідальності за порушення правил поводження зі зброєю. Запропоновані зміни до чинного законодавства, що спрямовані на вдосконалення правового регулювання зазначеної сфери.

Бокій А.Н. Проблемы усовершенствования правового регулирования обращения оружия в Украине

Выполнен анализ механизма обеспечения административно-правового режима оборота оружия в Украине, в частности, установления административной ответственности за нарушение правил обращения с оружием. Предложены изменения к действующему законодательству, направленные на усовершенствование указанной сферы.

Bokiy A.N. Problem of Improvement of Legal Regulation of the Reference of the Weapon in Ukraine

The analysis of the mechanism of maintenance of administratively-legal regime turn of the weapon in Ukraine, in particular, establishments of an administrative liability of infringement of rules of a weapon handling is made. Changes to the current legislation, directed on improvement of the specified sphere are offered.